

моето лошо разположение, тя е добра. И тогава, ако тази жена е произвела въ васъ добро разположение, това значи, че е имало правилна обмяна на енергията по междуви. Ако се срещнатъ двама негативни, нищо нѣма да излѣзе отъ тѣхъ, тѣ не сѫ единъ за другъ. Правете своята заключения и наблюдения между религиозни хора. И азъ сега провѣрявамъ този законъ съ математическа точностъ. И затова Христосъ казва: „Този, учениятъ книжникъ — вие трѣбва да знаете, какво ражда вашия умъ, сърце и стомахъ“. Нѣкои религиозни хора казватъ, че „Господъ трѣбва да разруши търбухъ“. Да, търбухътъ е нѣщо необуздано, но стомахътъ е много хубаво конче, което трѣбва да се храни съ много хубава храна. Но съврѣменниятъ нашъ стомахъ е голѣмъ нещастникъ, защото го насиливаме. Единъ българинъ, Иванъ, отишълъ на гости у единъ селянинъ. Селянинътъ го приель много добре, далъ му да пийне, но Иванъ отказалъ. Селянинътъ настоявалъ и му казалъ: „Не може да отказвашъ, Иване, ще пиешъ за хатъра на жена ми“. Пиль Иванъ за хатъра на жена му. Послѣ, по настояване, трѣбвало да пие за хатъра на дѣцата му и т. н., докато толкова много се напиль, че едва се дигналь и едва можаль да ходи. Отишълъ Иванъ послѣ да напои коня си на водопоя. Колкото пиль, колкото му трѣбвало и прѣстаналъ вече да пие. Господарътъ му започва да го кара още да пие, но конътъ не искалъ повече. Тогава той си казва: „Брей, конътъ е по-уменъ отъ мене! За никакъвъ хатъръ не пие по-вече, а азъ пихъ толкова много“. Ние трѣбва да ядемъ, да приемъ, да мислимъ, да чувствуваме, да дѣйствува толкова, колкото е необходимо. И това е бѫдещата наука: да се даде свобода на човѣшкия умъ, мисълъ, чувства и воля. Вие, майките, които сте мили толкова пѣти учитѣ на вашите дѣца, можете ли по тѣхъ да познавате, колко врѣме ще живѣятъ вашите дѣца? Като ви погледна ухoto, азъ познавамъ по него, колко години ще живѣете, отъ какви болѣсти ще страдате и отъ какво ще умрете. Сѫщото нѣщо мога да позная и по нокъта — всички болѣсти се показватъ. Той е написана книга. Нѣкой пѣть се гледате на огледалото и не харесвате устнитѣ си, защото сѫ блѣди, — това показва, че сте анемични. У нѣкои устнитѣ сѫ червени, и лѣкарите казватъ, че иматъ